

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
În străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † **Al. Lupeanu-Melln** și **Iuliu Maior**
Director, **IULIU MAIOR** Redactor, **SEVER BARBU**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Noi și vecinii noștri

Noi așa ne-am pomenit pe platurile acestui binecuvântat pământ: popor cuminte și pașnic, de păstori și de plugari. Ne-am purtat liniștiți turmele de oi pe coastele munților sau am brădat cu plugurile pământul din luncile apelor.

Ceartă n'am cunoscut nimănui. Avut am înțeles însă să ni-l apărăm întotdeauna. Când se ardea primejdie la hotar, pe dealuri se aprindeau focuri și poporul se ridica să-și apere moșia și vatra părintească.

Ură și dușmănie față de alte neamuri, noi n'am cunoscut. Ne-am dădănat domol firul vieții, muncind cu drag pământul și cinstitându-ne legea și țara.

Pe străinii cari s'au oprit pe pământul nostru, nu i-am alungat. N'am cunoscut la fața nimănui. Le-am făcut și lor parte din bunurile noastre.

Am fost apoi și asupriți de alții și am avut multe de răbdat în bunul și dreptul nostru. Năvălitori sălbateci s'au instăpânit veacuri de-a rândul peste țara și pământul nostru. Am trecut însă peste toate și am biruit, căci am avut credință tare și am luptat pentru dreptul nostru.

Așa am trăit în tot lungul veacurilor și așa înțelegem să trăim și acum când ne-am încheiat popor mare și puternic într-o țară mândră și binecuvântată de Dumnezeu.

Pe asupritorii de demult i-am uitat. Le-am uitat și le-am iertat toate nedreptățile și răutățile din trecut. În țara nouă care ne-am făurit-o i-am primit și pe ei alături de noi.

Cu vecinii țarăși înțelegem să trăim în pace. N'avem dela ei nimic de luat, dar n'avem nici să le dăm.

S'a întâmplat însă că nu găsim la toți această înțelegere. Nu găsim mai ales la vecinii noștri, Ungurii și Bulgarii. Și unii și alții privesc cu ochi răi și lacomi spre pământul nostru. Ungurii ar vrea Ardealul, pe care nu-l mai pot uita, iar Bulgarii Dobrogea. Amândoi acești vecini umblă mereu cu plânsori pela alte neamuri și ne vorbesc de rău. De când s'a pus pace, Ungurii au și început să uneltescă împotriva noastră. Au cumpărat și au plătit cu bani grei, gazele și gazetari străini, ca să arete lumii plângerile neamului unguresc. N'a fost apoi tribunal de popoare la care noi să nu fi fost țăriși de Unguri. Pretutindena am fost însă biruitori. Același lucru îl fac apoi și acasă în școlile lor. Școlarii unguri sunt crescuți

în gândul că odată și odată Ardealul va fi țarăși al lor. În vremea din urmă au început să ne hulească și să ne vorbească de rău în fața lumii. Au plătit soldați unguri ca să desertese la ei. Ne-au arătat ca pe un popor rău și sălbădic, cari ne-am dat țara de răpă și suntem în pragul revoluției. Toate aceste minciuni le spun-neau pe față și fără rușine.

Aceeași purtare am găsit-o și la vecinii de peste Dunăre, la Bulgarii. Aceștia pe față ni se arătau prieteni, în dos însă umblau și ei ca și Ungurii cu țalbe și plânsori pe la Germani, arătându-și dorințele lor de a ne lua Dobrogea.

Toată politica pe care o duc și numai o politică de pace și bună înțelegere nu-i. Noi le întindem mâna de pace, vrem însă ca să ne păstrăm ceea ce este al nostru pe dreptul. Și de drepturile noastre au început să-și dea seama aproape toate țările.

Ungurilor, cari ne-au hulit atâtea, le putem răspunde, că nu noi suntem aceia cari asuprim și prigonim pe cei de alt neam dela noi din țară, ci ei. În vremea din urmă mai ales vin mereu vești triste și întunecate despre suferințele Românilor din Rusia Subcarpatică, ajunși prin vitregia vremurilor țarăși în stăpânirea ungurescă. Poporul întreg, chiar și cel unguresc este nemulțumit de stăpânirea lor.

În vremea aceasta săpăturile cari se fac în Dobrogea scot din pământ dovezi tot mai luminoase despre acest colț de țară, care a fost dela început al nostru.

Noi nu fluturăm steaguri, nu hulim și nu vorbim de rău pe nimenea, căci toate ne arată pe noi de stăpâni a acestui pământ, și cu dreptatea în mână noi putem aștepta cu încredere și liniște cele ce vor veni.

O școală folositoare pentru copiii de țaran. La Luduș-Târda funcționează și în anul acesta Școala de Contabilitate și Educație Cooperativă-Agricolă. Este o școală folositoare și foarte potrivită pentru copiii plugarilor. Cursurile la această școală s'în doi ani. Pe lângă aceasta absolvenții acestei școli mai trebuie să facă șase luni practică la o unitate cooperativă. După ce au făcut și practică, absolvenții cari au diplomă pot ocupa funcțiuni la cooperative și sunt primit mai bucuros decât acela cari n'au această școală. Se primesc în această școală, elevii cari au cel puțin 4 clase primare și vârsta de 15 ani. Taxele pentru învățământ și internat sunt de 6000 lei la an. Cererile de înscriere împreună cu actele se înaintează până la 28 Septembrie.

Bucurii sufletești în Secuime

De multă bucurie sufletească au avut parte credincioșii români uniți din comunele Livezi, Mihăileni, Făgețel, Coma și Frumoasa, păstorii de pâr. Avisalon Costea.

În zilele de 15—23 Iulie au fost cercețați de P. S. Ioan episcopul Lugojului. Încredințat de I. P. S. mitropolit Alexandru al Blajului, Preasfinția Sa a plecat, însoțit fiind dela Blaj de pâr. canonic Gheorghe Dănilă, pâr. profesor Dr. Septimiu Todoran și clericii absolvenți Sălăgean Grigorie și Crișan Emil, să sfințească bisericile din aceste comune.

În drumul său prin comunele pomenite, i-s'a făcut înaltului păstor o primire frumoasă și plină de dragoste.

Credincioșii au alergat din toate părțile în calea oaspeților, primindu-l cu porți de triumf și călărești.

În zilele de 15 și 16 Iulie s'a făcut sfințirea bisericii din Livezi, iar în 18 Iulie binecuvântarea pietrii fundamentale din Mihăileni. Sfințirea bisericii din Făgețel s'a făcut în zilele de 19—20 și 21 Iulie, iar a celeia din Frumoasă, duminică în 23 Iulie.

La toate aceste sfinte slujbe a vorbit multimei credincioșilor, P. S. episcopul Ioan. Credincioșii au folosit cum se cuvine aceste clipe de praznic și înălțarea sufletească mărturisindu-se un mare număr dintre ei.

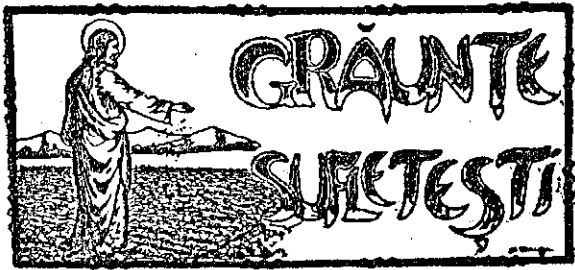
Din Rusia

Asupritorii bolșevicilor n'au putut deslipi poporul rus de biserică.

De 20 de ani, în Rusia bolșevică se poartă o luptă crâncenă între bolșevici și religia creștină. Biserica lui Cristos a fost osândită de cei fără de Dumnezeu la pierire. Dar cu toate că i-a fost dat să sufere cele mai cumplite lovituri, ea a rămas neclintită și nebiruită.

Credința creștină n'a fost ștearsă din inima poporului, ci a prins rădăcini mai puternice. În loc să scadă numărul bisericilor, crește ca și a credincioșilor cari le cercetează.

Credința în Dumnezeu este aceea care cârmuește azi soarta poporului rus. Pe pământul Rusiei bolșevice mai sunt încă peste 38.000 de biserici creștine. Nimic nu poate împiedea pe credincioșii ruși să se închine la religia strămoșilor. În inima poporului rus mai trăiește încă credința într-o înviere a Rusiei creștine. Țăranul rus a rămas credincios cu toate prigonoarele stăpânirii bolșevice. Necredința a prins mai mult rădăcini în sufletul încreștatului crescut dela început înafară de legea lui Dumnezeu.

Necredincioșii zilelor noastre

„O neam necredincios și îndărătnic, până când voiți să cu voi, până când vă voi răbda pe voi?” (Din evanghelia X după Rusalii, Matei 17,17).

În sf. evanghelie a duminicii a zecea după Rusalii, Domnul nostru Isus Cristos se necăjește rău, când vede, cât de neputincioși sunt apostolii și învățăceii săi în fața spiritelor necurate, și le aruncă vorbele grele: „O, neam necredincios și îndărătnic, până când voiți să cu voi, până când voiți răbda pe voi?” Iar pe urmă răspunde apostolilor săi, cari îl întrebaseră, că pentru ce n'au putut ei scoate dracul din fiulomului a celuiia, cu cuvintele: „*pentru necredința voastră*”.

Această necredință este cauza multor nenorociri și neisbutiri din zilele noastre. Noi nu ne dăm seama, câți și câte feluri de necredincioși sunt în ziua de astăzi. Iară ceace este și mai dureros e că acești necredincioși li strică și pe credincioși, Necredința asemenea este unei boale lipicioase, care se întinde foarte iute asemenea colerei și scarlatinei.

Cei mai primejdioși necredincioși sunt așa numiții *libercugetători*, adică niște necredincioși cari spun despre sine că ei sunt liberi, adică slobozi, să cugete sau să gândească ceace vreau. Aceasta însă e un lucru cu neputință. Noi adică nu suntem liberi în cugetarea noastră, ci legați de anumite adevăruri și fapte. Să zicem de pildă că atunci, când citești aceste rânduri, e noapte. Acuma spune-mi D-Ta, dragă cetitorule, liber ești a spune că acuma e zi, când de fapt e noapte? Eu cred, că nu; nu pot spune adică, cu mintea mea sănătoasă, că noaptea este zi și ziua noapte. Ce ai zice D-Ta dacă cineva ar spune, fiind vezi Doamne „libercugetător”, că Bucureștii se află în Bulgaria, Constantinopolul în Franța iară Atena în Belgia? Mi-se pare că pe un astfel de „libercugetător” l-ai duce în casa de nebuni.

Ei bine acești „libercugetători” nu vreau să știe nimic despre Dumnezeu. Ei spun, că ei nu cred decât ceace văd. Pe Dumnezeu nu l-au văzut niciodată, așa-dară Dumnezeu nu este. Din capul locului, Dumnezeu nu este pe voia lor, le strică rosturile, nu le vine la socoteală, nu e deci mirare, că zic și ei ca Scriptura: „nu-l vrem pe acesta să împărătească peste noi!”

Cei mai mulți dintre „libercugetători” de altfel nici nu cunosc nici o învățătură a bisericii noastre. Se luptă împotriva bisericii fiindcă o văd atât de tare. Dacă i-am întreba însă, care învățătură a bisericii nu le place, nu ni-ar ști spune, ori apoi ne-ar spune că toate.

Cei mai mulți dintre ei au ajuns necredincioși, în urma citirii cărților și revistelor, asemenea lui Rousseau, a celui mai mare necredincios francez din veacul al 18-lea, care a devenit „libercugetător” citind romanele pe cari i-le-a lăsat mama-sa după moarte.

Alții devin necredincioși, în urma vieții necinstite pe care o duc. Trăiesc în fărădelegi și păcate și sunt asemenea calului căruia nu-i place frâna și dă din cap și din picioare, ca să scape de ea. Acestor necredincioși li-se potrivesc cuvintele sf. evanghelist Ioan: „Tot celce face răul, urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu se vădească faptele lui” (3, 20).

Acești necredincioși tună și fulgeră împotriva preoților, li fac troacă de porci și oameni de nimica. Nu-și dau seama, cât au lucrat preoții nu numai pe tărâmul credinței și al religiei, ci și pe cel național și cultural. Dacă nu erau preoții, nu era neamul românesc și, mai ales, nu era România Mare. În Apus nu era cultură, pentru că toată cultura, până bine de curând, mănăstirile și preoții au susținut-o și păstrat-o.

Mai mult, dumnilor mai sunt și foarte intoleranți, adică nu pot suferi pe nimenea în jurul lor. Se cred asemenea broaștei din tău, căreia i-s'a strigat cu tot dreptul: „nu te lăși broască'n tău, că nu-i tău tot al tău!” — Dacă doriți să vă convingeți, n'aveți decât să mergeți în Rusia și să vedeți. Necredincioșii de-acolo se cred mai infalibili decât Papa și mai cuminiți decât toată lumea. Deaceia nu sufer nici un fel de religie în jurul lor și-și bat joc de toate religiile, dar mai ales de cea catolică.

Cu toate acestea însă, foarte mulți dintre ei se întorc pe patul morții, pentru că acolo încep a se teme de Acela pe care L-au batjocorit o viață întreagă. Așa a făcut marele necredincios francez Voltaire din veacul al 18-lea, care, simțindu-se aproape de moarte, a chemat un preot, la care s'a spovedit și cuminecat. S'a însănătoșit apoi, dar a devenit din nou necredincios. Când s'a îmbolnăvit de moarte a doua oră, a chemat din nou preotul. Dumnezeu însă nu i-a mai dăruit harul de a se putea spovedi. A murit deci neîmpăcat cu Dumnezeu și desnădăjduit. Cam așa sunt toți necredincioșii, vorba filozofului Balzac: „Pe patul de moarte necredința începe să tie incomodă, ba chiar îngrozitoare”.

Dragi cetitori, nu vă lăsați amăgiți de necredincioșii zilelor noastre! Nu credeți prostiile pe cari vi le spun. Fiți cuminte și vă gândiți că omul nu este numai trup și suflet. Iară dacă avem un suflet, acel suflet este o scântee dumnezească, pe care trebuie să o redăm celuiia a căruia este, adică lui Dumnezeu. Avem un suflet, numai unul, pe care trebuie să-l ferim ori apoi rămâne nenorocit pentru totdeauna.

Părintele Iuliu

Fapte creștinești

Alături de marile și frumoasele așezăminte lăuate de mitropolitul mucenic Vasile al Blajului, este și Congregația surorilor Maicii Domnului sau Mănăstirea patronată de Precurata Fecloară Maria.

Frumosul scop pentru care a fost întemeiată această nouă mănăstire este clădirea în chip deosebit a Precasfintei Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecloare Maria, și mântuirea sufletelor lor prin ascultare, curățenie trupească și sufletească și prin sârăcie.

Un alt scop al acestei mănăstiri este și îngrijirea copiilor în școli, internate, orfelinate și alte instituții asemănătoare. Nu-și uită ele nici de suferințele și lipsurile omenestii ale tuturor nenorociților, femei și bărbați,

cari își duc viața pământească în spitale, sanatorii și case de bătrâni.

Membreele acestei mănăstiri lucrează după pilda Domnului nostru Isus Cristos, așa după cum scrie sfânta Scriptură: „Tot ce faceți una dintre aceștia mai mici, mie îmi faceți”.

Astfel lucrează, după cuvântul Domnului, în sanatorii și spitalele din Alud, Geoagiu, Sighișoara, Sebeș, Mediaș și Turda, unde prin dragostea lor călugărițele noastre împart și alină durerile celor suferinzi.

În mod cu totul special se ocupă apoi de îngrijirea bolnavilor cu cele necesare.

Zelul și dragostea lor față de cei încercați de Dumnezeu prin boala și suferințe este foarte mare, iar mângăierea și răsplata lor sunt rugăciuni rostite cu smerenie.

În spiritul Domnului lucrează așa de frumos surorile unite dela spitalele și sanatorii de mai sus, în frunte cu cel dela Turda, unde cele 11 surori aduc un mare și prețios ajutor dlui Dr. Cenariu, directorul spitalului.

Ținem să amintim toate aceste frumoase fapte creștinești ale acestei congregații-mănăstiri, pentru că faptele lor să fie cunoscute, iar pilda lor să fie urmată de toți cei ce poartă numele sfânt de creștin.

Olimpiu I. Barna

Pilde pentru viață

Un mare învățat italian despre credință

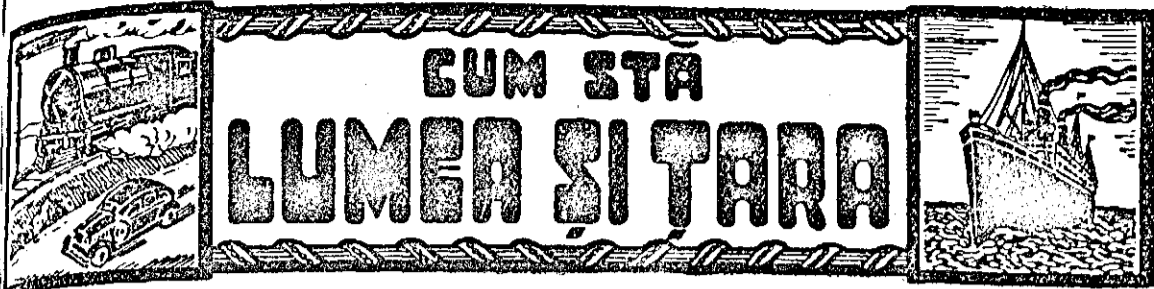
În 1909 muri la Roma, *Valentino Cerrulli*, unul dintre cei mai vestiți învățați și mai mari bărbați de stat al timpului. Acest vestit învățat și bărbat de stat fu și un credincios adânc convins. Într-o zi zise unul episcop: „Monașiore, eu care mi-am apărut totdeauna credința, chiar și în momentele cele mai grele ale vieții mele politice și științifice, simt acum datoria de a mă pregăti la moarte într'un chip deosebit prin primirea cât mai cucernică a tainelor credinței în care m'au crescut părinții mei și care a fost totdeauna adânc și vie în viața mea de om al științei”. Iar cu puțin înainte de moarte zise: „Nu înțeleg, cum pot unii învățați să spună că și-au pierdut credința studind. Eu încă am studiat mult, dar am ajuns totdeauna la convingerea că sfânta noastră religie catolică este prietena sinceră a adevăratei științe”.

Unul care ținu prea mult la bani

Un om din comuna Z se lapădă de credința cea adevărată trecând la o sectă unde l-se promisera bani grei. Preotul său căută în fel și chip să-l readucă la calea cea bună, dar la toate sfaturile preotului răspunde: „Nu văd, Părinte, nu văd”. Atunci preotul luă o bucățică de hârtie și scrisse mărunchel cuvântul „Dumnezeu”. „Vezi, ce e scris aci”, îl întrebă preotul? — „Da, văd”, răspunde apotatului. Apoi luă preotul un ban de 20 lei și-l puse peste scrisoare și zise omului nostru: „Dar acum, vezi ce ai văzut mai înainte?” — „Nu văd decât banul, Părinte”, răspunde nerfericitul. — „Așa e! Ai spus adevărul”, încheie preotul luându-și drumul spre casă.

Și'a zilele noastre, câți nu sunt cărora banul le răpește lumina credinței. Să ferescă Dumnezeu ca să nu ajungem în ceata acestora.

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, acela să citească gazeta „UNIREA POPORULUI”.

Cum se vor face alegerile comunale — Cine pierde cetățenia română — S'a făcut înțelegerea cu Rusia

Vizita Marelui Voevod Mihai în Turcia

M. Sa Marele Voevod Mihai a fost săptămăna trecută în Turcia, la Istanbul. În trecere spre Istanbul, M. Sa Marele Voevod s'a oprit la Sofia, unde a fost întâmpinat de împăratul Kiril al Bulgariei.

Alegerile din toamnă

Incepând cu luna Septembrie vom avea în toamna aceasta alegeri comunale, județene și municipale.

În alegerile ce vin dreptul de vot nu este legat de știința scrisului și a cititului. La alegerile comunale vor fi aleși numai consilierii. Primarii vor fi numiți.

Pierderea cetățeniei

Printr'un decret regal M. S. Regele a schimbat legea pentru pierderea și dobândirea cetățeniei române. A hotărât că pierd cetățenia țării noastre toți aceia cari trec pe acuma granița, precum și aceia cari fug din armată peste graniță.

Prin această hotărâre s'a pus capăt la toate dezertările și hojii ce se făceau la granițele țării.

Erau mai ales la granițele de către Ungaria și Cehoslovacia destui oameni necinstiți, mai ales ijdani și unguri, cari treceau peste granițe și aduceau mărfuri streine fără a mai plăti vamă, păgubind statul cu zeci și sute de milioane. De acum încolo toți aceia cari vor să încerca să treacă granița pierd cetățenia țării noastre și rămân buni duși acolo unde au trecut.

S'a pus prin aceasta capăt și dezertărilor în Ungaria. Mulți unguri și ijdani erau plătiți cu bani grei ca să treacă în țara ungurească și să lupte de acolo împotriva noastră.

Legea aceasta le pune capăt la toate. Ungurii și ijdanii pot trece cât de mulți, dacă le dor de raiul unguresc, în Ungaria. Nu se mai pot însă întoarce. Dintre dezertorii de până acum mulți s'au înapoiat, numai să nu-și piardă cetățenia română, cu toate că știau că-i așteaptă aici pedepse mari. — Se vede că au-i chiar așa de dulce și de frumos raiul unguresc.

Înțelegerea de negoț cu Germania

Încă din primăvară țara noastră a făcut o însemnată înțelegere de negoț cu Germania. În luna trecută s'au arătat mai lămurit condițiile în cari se va face negoțul cu Germania.

Învoială aceasta s'a iscălit la 20 Iulie 1939. Guvernul german dă guvernului român ajutorul său pentru îmbunătățirea agriculturii românești.

Germania va cumpăra dela noi plante oleaginoase, adică de acela din care se face uleiul, mai ales semințe de in și floarea soarelui. Vom vinde deasemenea mai multe vite de tăiat în Germania.

Se vor face lăptării sistematice, aducându-se oameni cunoscători și mașini potrivite din Germania.

Germania se arată gata să cumpere del noi vin și fructe.

Din Germania vom aduce vite de sol, semințe alese și mașini.

La 1 August tinerii din Serviciul Social au pornit la lucru în toată țara

Prin noua lege a Serviciului Social, tinerii cari au făcut o școală mai înaltă trebuie să muncească câțva timp la sate pentru folosul țării.

La 1 August 4.000 de tineri își vor începe munca în mijlocul poporului, pe care-l vor învăța să cunoască mai bine și-l vor îndrăgi.

Ce se mai petrece în Rusia

Rusia rămâne încă multă vreme de neînțeles pentru lumea europeană. Fământările de acolo se țin lanț. Cel cari țin în mână cârmă, își cam tem și el scaunul de domnie și tremură la orice bătaie a vântului.

Acum se spune că s'au făcut noi arestări printre ofițerii și funcționarii ruși. Acestor arestări li se mai zice și epuratie, adică un fel de rânduială și curățire mare. Astfel se spune că fostul comisar Lejov ar fi fost împușcat. De altă parte se spune că un mare general a fost înlăcuit.

Înțelegerea cu Rusia

De multă vreme Anglia și Franța căutau să facă o înțelegere militară cu Rusia. Înțelegerea aceasta se numește pact și li se mai zice tripartit, adică o înțelegere făcută între trei țări. A trebuit să treacă însă multă vreme până când aceste trei țări au ajuns ca să se înțeleagă. Rusia a amânat mult. A avut ea socotelile ei și voia ca înainte de a face această alianță, care este îndreptată împotriva Germaniei, să aibă asigurarea că va fi ajutată într'o luptă cu Japonia.

Azi toate greutățile au fost înlăturate și înțelegerea între Anglia, Franța și Rusia este ca și făcută. Mai rămâne numai ca militarii și conducătorii armatelor să-și spună și ei cuvântul.

Vestea acestei înțelegeri a adus parca o schimbare pe cerul Europei. Germania, care mișcă toate pietrele pentru a deslănțul războiului, se va găsi acum în fața unui front puternic și de nelăvins. Vântul și vulețul aeroplanelor engleze și franceze au mai deschis și ele ochii Nemților cari încep să-și dea seama, de ce înseamnă un război și de urmările pe cari le poate avea.

America a rupt legăturile de negoț cu Japonia

Între Japonia și America era până mai în zilele trecute o înțelegere de negoț. În această înțelegere se arătau taxele pe cari le vor plăti vapoarele japoneze, când vor intra în porturile americane, felul cum vor putea pleca și intra negustorii japonezi în America.

Prin ruperea acestor legături de negoț, din America nu vor mai putea fi trimise arme și lucruri de război în Japonia. Statele Unite

vindeau până acum Japoniei foarte mult fier, bumbac, oțel, petrol și lucruri ce se scot din petrol.

Vestea aceasta a stârnit mare nemulțumire în Japonia. Japonezii se văd împlădecați de a mai putea purta războiul în China.

O încercare la Danzig

În noaptea de Duminică a fost într'o pădure din apropierea orașului Danzig o încercare sângeroasă între mai mulți grăniceri danzighezi și membrii ai secțiilor de asalt germane. Încercarea aceasta a fost arătată de Germanii din Danzig ca o încercare între grănicerii polonezi și cei danzighezi. — Sunt și acestea toate numai ulei pe foc.

O încercare de unire în vremurile de demult

Se arată cum au voit Românii neuniți din Ardeal să se unească cu Roma. Dușmănia domnilor unguri și sași.

Împăratul Iosif II avea de gând să îndrepteze toate stările rele din împărăția lui, și să schimbe legile cari i-se păreau prea puțin omenești, cum erau așa numitele „aprobate și compilate“, în cari se spunea că în Transilvania sunt numai trei națiuni și patru religii, adică: Ungurii, Săcii și Sașii; apoi catolici, calvini, luterani și unitari. Românii nu sunt amintiți de loc aici, nici ca națiune, nici ca religie sau confesiune, deși ei erau mai numeroși decât toți ceilalți împreună.

Românii uniți mai aveau unele drepturi, cel puțin pe hârtie, pe când ei neuniți n'aveau nici pe hârtie, și nici dreptul să ceară sau să pretindă ceva, căci îndată li se spunea că în legile țării nu este scris nimic despre ei. N'aveau nici episcopi. Cei dintâi episcopi neuniți au fost doi sași. Întâi a fost Ghedeon Nichitici, apoi Gherasim Adamovici.

Gherasim Adamovici a început să lucreze pentru înaintarea credincioșilor de sub păstoria sa. Era necăjit însă, că între credincioșii săi nu găsea nici un om care să știe carte latinească. Ceru deci unul dela Bob dela Blaj. Acesta li dădu pe Aron Budai-Deleanu, fiul preotului unit din Cigmăul Hunedoarei, frate al scriitorului Ioan Budai-Deleanu.

Episcopul Gherasim, îndemnat de cărturarii români uniți, ca Ioan Molnar Piuarul medic oculist, Iosif Meheșan, Mihail Oros, Ștefan Costea, David Voinea și alții, cari aveau slujbe înalte prin țară, dar sub nume streine, căci sub nume românești nu era iertat, — subscrie „cartea de cerere a Românilor“, împreună cu episcopul Bob care se înaintă împăratului.

Episcopul Gherasim păstori numai șapte ani și muri la 1796.

După moartea episcopului Gherasim, biserică neunită a Sibiului rămase fără episcop timp de 14 ani, fiind povățuită în tot timpul acesta de secretarul unit Aron Budai, împreună cu vicarul Ioan Popovici și Nicolae Hutovici. Episcopul unit Bob era singurul părinte și păstor al tuturor Românilor din Transilvania și Ungaria.

Preoții și protopopii neuniți vedeau cum episcopul Bob li povățuia, căci Popovici avea puțină carte. Se hotărâră deci să se unească toți cu biserica Romei. Înaintară eurtii din Viena o cerere scrisă de Aron Budai, care acum se iscălea „notar consistorial“, și de Popovici, precum și de mai mulți protopopi, rugându-se, să li se dea voie să țină o adunare împreună cu protopopii uniți, ca să se hotărască pentru unire cu biserica Romei.

Dușmanii Românilor au zădărnicit dorința de unire a poporului român neunit de atunci, căci Viena n'a încuviințat ținerea adunării, și Românii ardeleni au rămas desbinați și pe mai departe. Fruntașii și conducătorii de azi ai acestui popor.

cari li țin în desbinare, încercând să samene ură față de Roma și de tot ce e catolic, poate că nu-și dau seama că lucrează tocmai după placul dușmanilor neamului românesc de acum 135 de ani. Dacă unirea s'ar fi făcut atunci, cine știe la ce nivel de cultură am fi ajuns, cel puțin cu o sută de ani mai curând.

Gândul de unire îl nutrește însă Românii neuniți din Ardeal încă dela moartea episcopului Gherasim, căci vedeau că Sârbii nu dau ceea ce făgăduiau pe timpul călugărului Sofronie. Atunci le făgăduiau drepturi multe, iar acum nici măcar nu se sileau să le deschidă vre-o școală.

În schimb vedeau ce făcea Roma. Uniții aveau o mulțime de oameni cu carte, cari se hărțuiau cu învățaii Unguri și Sași, apărând obârșia latină a neamului românesc. Pentru ei erau deschise toate școlile apusului, apoi aveau și ei școlile lor la Blaj, pe când neuniții nu deschideau nicișori școlile lor pentru Români, și nici nu s'a întâmplat ca cineva să fi învățat carte la Belgrad ori la Petrograd, apoi să vină acasă ca să-și lumineze neamul. Așea cari au avut nenorocirea să ajungă prin școlile sârbești sau rusești, și-au pierdut cu totul dragostea de neam și mândria națională, căci unde nu e focul sfânt al dragostei lui Isus și spiritul catolic care inbește pe toți oamenii la fel, acolo totul îngheață sau crește într-o latură, fudul, închipuit, neîmbitor de alții și numai pe jumătate învățat, sau și mai puțin.

N. Lupu

In ajutorul plugarilor bătuși de ghiață

În anul 1938, locuitorii județului Târnava Mică au primit cuvinte de laudă chiar din partea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pentru dragostea cu care au dăruit 1% din recolta lor de grâu pentru ajutorarea celor bătuși de ghiață.

Cuvinte de laudă și recunoștință se cuvin acestor vrednici plugari cari n'au lăsat pe semenii lor fără grâu de semănat și au dăruit 201.790 kg. grâne și 54.787 lei.

Grânele acestea au fost curățite la curățătoria Camerei Agricole și apoi vândute, fiind amestecate și nepotrivite pentru semănat, iar din banii aceștia s'au cumpărat grâne curate ce au fost împărțite plugarilor din Bița, Iclod, Bucerdea Grănoasă, Spini, Sâncel, Roșia de Secaș, Cergăul Mic și Mare, cu condiția ca să le dea înapoi din recolta anului 1939, ca în felul acesta să se formeze un fond pentru ajutorarea celor lipsiți.

Am vizitat lanurile locuitorilor din Pânade, Iclod, Bița și am constatat cu multă bucurie că holdele sunt frumoase și că grânele celor cari au fost ajutați cu grâu de soiu, sunt mai coapte și chiar mai frumoase decât celelalte.

Locuitorii ajutați sunt foarte fericiți și recunoscători semenilor lor și Camerei Agricole și hotărăși să dea înapoi spre a fi ajutați și alții.

Anul acesta e grindină, tot atât de năprasnică ca și în 1938, a făcut pagube de nedescris în comunele Pipea, Tigmandru, Roșia de Secaș, Micăsasa, lăsând agricultorii fără pâine și grâu de sămânță.

Fondul format în anul 1938, se arată a fi neîndestulător pentru ajutorarea celor păgubiți, deci trebuie să se facă o nouă colectă.

Ar fi bine ca acest fond să fie mărit, ca să se poată da ajutoare tuturor plugarilor ajunși la necaz, fie din cauza grindinei, focului, revărsărilor de ape ori molimei de vite.

Plugari, dați din recolta voastră de grâu a suta parte, pentru ajutorarea celor lipsiți, neuitând că nenorocirea poate să vă ajungă și pe Dvs. și atunci veți fi recunoscători, dacă veți putea fi ajutați.

Ing. Agr. Victor Rusu

I. P. S. S. Păr. Mitropolit Alexandru al Blajului s'a reîntors la reședință. Joi 24 Iulie, I. P. S. Sa Mitropolit Alexandru s'a reîntors dela Călimănești, unde a fost pentru căutarea sănătății, iar luni dimineața a plecat la Tulgheș, unde va petrece câteva săptămâni în cerc familiar.

Din Blaj. Preaveneratul Ordinariat mitropolitan a numit pe păr. Eugen Ciungan, directorul cancelariei mitropolitane, asesor consistorial. — Duminică în 30 Iulie, I. P. S. mitropolit Alexandru al Blajului a hirotonit de preoți pe clericii absolvenți: Ioan Vlad, Stoică Simion, Fanea Ioan și Crișan Filip. Dorim noilor hirotoniți spor mult la munca pe care vor desfășura-o în slujba Domnului.

Cununie. Duminică 30 Iulie, seara la orele 8, s'a serbat cununia religioasă a dnl profesor Emil Nireșteanu dela liceul de băieți sf. Vasile din Blaj, cu dnoera Mărioara Mărza dlu Blaj. Nași au fost dl și dna Sever Pop, dela Camera de Comerț din Cluj, iar preot cununător păr. canonic Iuliu Maior.

Cum își pot cumpăra plugarii mașini de plugărit. Ministerul Agriculturii a făcut cunoscut plugarilor, cari vreau să-și cumpere mașini de plugărit, să se înscrie la Camera de agricultură din județul lor. Mașinile pe cari le pot cumpăra sunt acestea: mașini de semănat, de imblătit, tractoare, mașini de ales semințele. Ele pot fi luate pe un credit de cel puțin 5 ani. Cumpărarea acestor mașini pentru plugarii mici se va face prin mijlocirea Cooperativelor Obștești și Asociațiilor țărănești.

Jucători români la Stockholm. Anul acesta se ține în Suedia, la Stockholm, o mare adunare de învățați cari se ocupă cu jocurile naționale ale diferitelor popoare. La această adunare a fost poștită să ia parte și țara noastră, cu jucători de ai ei. Conducătorii țării noastre au hotărât să trimită 18 jucători români, aleși din comuna Viștea de Jos. Jucătorii români vor arăta streinilor din îndepărtata lor țară dela miazănoapte, frumusețea nebănuită a jocurilor noastre străvechi.

Ploi și vijelie mare în toată țara. După căldurile mari ale lumii lui Cuptor au urmat ploii și furtunii mari aproape în toată țara. În părțile de miazăzi ale țării, vânturile și vijeliile au fost așa de mari, încât prin multe locuri au desvelit casele și au smuls arborii din rădăcini. Mai băntuită de furtuni a fost Bucovina. Aici grindina a pricinuit mari pagube prin semănături. Tot la sfârșitul acestei luni au fost ploii mari și în Polonia și Germania. În aceste țări apele s'au revărsat acoperind o parte din semănăturile și satele din împrejurimi. În mai multe locuri nu se mai văd din apă decât vârful copacilor.

Agrul la Maramureș. Adunarea generală a Agrului din episcopia de Baia Mare s'a ținut anul acesta la Copalnic Mănăștur, în ziua de Sf. Ilie. Ziua aceasta a fost o zi de o rară bucurie sufletească pentru toți credincioșii acestei episcopii. Pregătita din vreme adunarea s'a desfășurat în chip min-

nar. A luat parte P. S. episcop Alexandru Rusa dela Baia Mare. După liturgia solemnă săvârșită de P. S. episcop Rusa, în sobor de 12 preoți, s'a ținut ședința adunării, la care a luat parte lume multă venită din toate părțile. Din partea Blajului a luat parte păr. Dumitru Neda.

Până când se mai pot schimba banii de 250 lei. Ministerul Finanțelor a hotărât un ultim termen pentru schimbarea banilor de 250 lei. Termenul acesta este de 15 August 1939. Așea cari mai au de schimbat bani de aceștia îi pot schimba în toate zilele de lucru la Monetăria Națională din București.

Isprava unui nebun. Într-una din nopțile trecute, în miez de noapte, locuitorii orașului Sibiu au fost treziți din somn de glasul clopotelor. Cineva trâgea în dungă, în semn de primejdie, clopotele cele mari dela mitropolia ortodoxă a Sibiului. La auzul clopotelor s'o adunat multă lume speriată în fața bisericii. A venit și poliția și a reușit să prindă pe acela care a turburat somnul Sibiienilor. Era un biet nebun, pe nume Vasile Cristea. La poliție el a spus că lui i-s'a arătat Dumnezeu în vis și l-a trimis să vestească prin tragere de clopote sfârșitul lumii, care va fi în noaptea de 6 August.

O viață de om pentru o cămașă. Un înflorător omor a fost săvârșit mai zilele trecute în comuna Gloduri din județul Bacău. Săteanul Zăclu Burlea din această comună, ducându-se în pădurea Glodșoara, a întâlnit pe vecinul său Gheorghe Burlea. Cu care avea el o ceartă mai veche pentru o cămașă pe care acesta l-o furase de mai înainte. În pădure, fiind numai ei doi, Zăclu Burlea l-a cerut vecinului său să-l dea cămașa furată. Drept răspuns Gheorghe Burlea s'a repezit la Zăclu ca să-l lovească. Acesta, având un topor în mână, a început a-l lovi pe Gheorghe Burlea până l-a omorât. După săvârșirea omorului Zăclu Burlea s'a dus la postul de jandarmi unde a povestit cum și-a omorât vecinul.

Un olog se vindecă prin puterea credinței și pocăinței lui. Se spune că la o biserică din București s'a întâmplat fazele acestea o vindecare minunată. La această biserică au fost aduse acum câteva zile moaștele sfântului Grigore Decapollitul. Un olog de o mână și de un picior, Țiganul Țătrar Radu Alexandru auzind de acestea a venit să se roage și el lângă rămășițele pământești ale sfântului. Ologul era încredințat că boala lui este o pedeapsă dela Dumnezeu pentru că acum câțiva ani furase niște bani dintr-o biserică. După ce s'a spovedit, Țiganul a îngenușchiat lângă sicriul sfântului și s'a rugat multă vreme. La sfârșitul rugăciunilor bolnavul s'a ridicat singur de jos și a început să plângă și să sărate de bucurie sicriul sfântului. Așea se spune că s'a vindecat prin puterea credinței lui.

Poșta gazetei

Gr. Valeriu Nobili — Gogan. Nu s'a făcut nici o reținere din salariul Sfinției Voastre pentru abonamentul la gazetă.

Vasile Mădăraș — Roșia Montană Nu mai aveți nici-o restanță.

Abonat Dumitru Mihai Vă rugăm să ne trimiteți numărul abonamentului cu care vă merge foaia.

Ioan Stăncel — Gârbevița: Mai aveți de plătit pe 1931-32-33 și 34 încă lei 330, iar pe 1935, 1936, 1937, 1938 și 1939 câte 150 lei. Puteți plăti și în rate lunare sau mai mari, după cum doriți.